

نظام رتبه‌بندی معلمان؛ پول‌پاشی مخرب

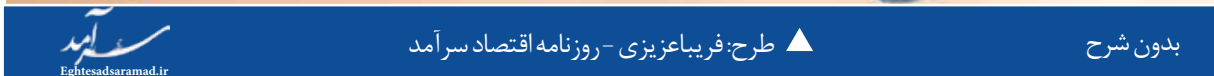
قانون رتبه‌بندی معلمان خلاف عنوانش، نظام رتبه‌بندی بخشی از معلمان است. بخشی از معلمان (غیر دولتی) از اهداف طرح چون منزلت و معیشت، انگیزه و کیفیت خارج شده‌اند. رتبه‌بندی معلمان زمانی معادار است که نقشه کاملی از برنامه‌ریزی منابع انسانی آموزش و پرورش، ارائه شده و شکللی و مقرارت زیربنایی و نظام حقوق و دستمزد عادلانه داشته باشیم و از این‌جهت نظام رتبه‌بندی معلمان، نتیجه نمی‌دهد. محتاج دسترسی و رایج‌سازی، و رکن عدالت آموزشی محسوب می‌شوند. ضرب این سه به یکدیگر، کیفیت آموزش عادلانه را توزیع کرده و مورد هر فردی قرار می‌دهد. معلمان، یکی از مهم‌ترین عناصر در توسعه کیفیت آموزش عادلانه است؛ به نحوی که کیفیت او می‌تواند به سبب کمبود امکانات یا تراکم کلاسی و نامساعد بودن فضا را جبران کند. اما دسترسی به معلمان، خود چالش‌های است. تغییرات هرم سنی نامتوازن جمعیت دانش‌آموزی در کنار استفاده‌های ۳۰٪ برنامه‌ریزی جغرافیایی دانش‌آموز و معلم، جنسیت معلم و دانش‌آموز، مقطع تحصیلی، عنوان درسی و رشته، لاهل/تجرد معلم، تراکم دانش‌آموزی، کیفیت معلمان و مسیر تربیت معلم و ... از مسائلی است که دسترسی به معلمان خصوصاً با کیفیت را تبدیل به چالشی بزرگ کرده است. از این روست که آموزش و پرورش، نیازمند نوعی فناوری شناور در برنامه‌ریزی منابع انسانی است. به جهت تعارض این مهم با مواردی چون رابطه استخدامی ۳۰ ساله، ساده‌ترین اشتباه‌ترین تصمیم، معمولاً پرتاب آموزش و پرورش به دهان اژدهای بازار و قالب‌هایی چون مدارس غیردولتی، خرید خدمات و امثال آن است. قطعه منظری از فناوری شناور، چرخش خطای راهبردی نیست. از جمله مواردی که در این برنامه‌ریزی شناور منابع انسانی آموزش و پرورش باید لحاظ شود، مسئله کیفیت مستمر معلمان است.

2

اقبال به انرژی‌های دریایی در پی افزایش قیمت نفت

نبود ساختار نظام مند گریبان گیر گردشگری دریایی

روابط عمومی

